

סיפורי

מעשיות גליון

פארן שבת טיש

פרשת וישב
 כג כסלו
 מברכים חודש טבת
 שנת תשפ"ג לפ"ק
 שנה 4, גליון 7
 (94)

ארויסגעשאבן דורך אונזות היכל הקודש הרס"ב

כיי זיי איז דער עיקר תכלית כבוד. דערנאך האבן זיי גיפונען סע איז גיזעסין אין פעלד. א זקן אנגיטאן אין איין קרוין אויף זיין קאפ. איז ער זיי זייער וואויל גיפעלין. ווארין ער איז א מכובד. ווארין ער זיצט אין פעלד אנגיטאן אין איין קרוין. האבן זיי אים אויף גינמען פאר איין מלך. האבן זיי זיך גישטויסן. אז דאס איז בוודאי זייער מלך אליין. האבן זיי אויך גיבעטן. אויב סע איז מעגליך מיט אים זיך צו זעהן. איז מען גינאנגען און מע האט גימעלדיוועט. זענען זיי צו אים אריין גינאנגען האבן זיי דערקענט. אז דאס איז דער מלך אליין. און די שמחה וואס דארט איז גיווען קאן מען בוודאי ניט משער זיין אין מוח. און די נארישע גאטין (דהיינו די גרויסע עשירים פון דער מדינה פון עשירות וואס זיי זענען מיט זיי גינאנגען) גייען מיט זיי. און זיי ווייסן גאר ניט פון זייער לעבן וואס דא טוט זיך. וואס מע איז דא אוי פרייליך.

וויילאנג א מענטש איז פאר'גאט'עט אין די תאוות פון איינע פון די פיתות, ווי געלט, כבוד, רציקה, אָדער גיאוף וכו' פארשטייט ער גישט וואס איז דער שמחה אזוי גרויס ביים בעל תפלה; ווען ער קומט אריין אין א ברסלב'ער שטיבל און זעט ווי אלע זענען פרייליך, וואונדערט ער זיך 'וואס איז יעצט דא דער שמחה?' 'וואס טאנצט מען דא?'

און היינט זענען שוין ווידער און איינעם צום אויף גיקומען דער הייליגער קיבוץ. דיינו דער מלך מיט די אלע הייליגע לייט. האבן זיי גישקט דעם בעל תפלה צו די אלע מדינות (דהיינו די מדינות פון אלע כמות וואס איטליכע כיתה האט זיך אויס גיקליבן אין שלעכטע זאך פאר א תכלית כנ"ל) אז ער זאל זיי פאר רעכטן. און זאל זיי רייניקן. ער זאל זיי ארויס פירן פון זייער פאר פירטקייט. איטליכע מדינה זאל ער ארויס פירן פון איר שלעכטן און פון איר נארישקייט. ווארין זיי אלע זענען זיך פארפירט גיווארן כנ"ל.

דער הייליגער רבי קען דיך רייניגן

די ווערשער זענען מורא'דיגע התחזקות ווייל מען זעט דא אז אפילו א מענטש וואס איז אריין געפאלן אין סיי וועלכע פתה פון די אויבן דערמאנטע פתות וואס דער רבי רעכנט אויס, ווי גיאוף, רציקה, כבוד וכו', רחמנא לאלף, אָדער איז ער געבעד שוין אריין געפאלן אין די תאוות פון אלע פתות אינאיינעם השם ישמרנו, איז נאכאלץ דא פאר אים א וועג ארויס פון זיינע תאוות, דער בעל תפלה קען דיך רייניגן, דער הייליגער רבי קען דיך רייניגן, אז דו וועסט פאלגן דעם רבי'ן, דו וועסט געמען די עצה פון 'תפלה והתבודדות', דו וועסט בעטן דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם, איך בעט דיך הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל ארויס גיין פון מיינע שלעכטע מדות, העלף מיר איך זאל ארויס גיין פון מיינע שלעכטע תאוות, הייליגער באשעפער וואס וועט זיין מיט מיר?" וועסטו מיט די צייט ארויסגיין פון אלע תאוות און ווערן אינגאנצן אויסגערייניגט.

ווען עס קומט צו 'תפלה והתבודדות' דארף מען גאנצישט קיין חכמות, מען דארף גישט קיין שום ספעציעלע דיבורים, מען רעדט צום אייבערשטן פשוט'ע דיבורים: "רבוננו של עולם וואס וועט זיין מיט מיר? ווען וועל איך שוין זוכה זיין נאר צו טראכטן פון דיר? ווען וועל איך שוין לעבן מיט דיר? ווען וועל איך שוין ארויס גיין פון אלע נארישקייטן, ווען וועל איך שוין זוכה זיין דיר צו דינען?"

שבת קודש פרשת ראה, א' דראש חודש אלול, שנת תשפ"ב לפרט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א. אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יב, מבעל תפלה.

דער ציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

דערנאך זענען זי אלע גינאנגען זוכין די איבריקע זענען זיי גינאנגען און זענען גיקומען צו איין מדינה האבן זיי אויך גיפרענט ווער איז אייער מלך האט מען זיי גינעפערט. אז זייער מלך איז א בן שנה ווארין זיי זענען פון דער כיתה וואס זיי האבן זיך אויסגיקליבן. אז דער וואס ער האט אסאך מונות און ער ווערט ניט גישפייזט פון דעם עסין פון אנדערע מענטשן. דער קער צו זיין א מלך. האבן זיי אויף גינמען דערווייל איין עושר פאר איין מלך. דערנאך האבן זיי גיפונען א מענטש וואס ער איז גיזעסין אין א ים פון מילך. איז ער זיי זייער גיפעלין ווארין דער מענטש ווערט זיך גישפייזט זינט ער לעבט פון מילך. און ער ווערט ניט גישפייזט פון עסין פון אנדערע מענטשן. איבער דעם האבן זיי אים אויף גינמען פאר א מלך. און איבער דעם הייסט ער א בן שנה ווייל ער לעבט פון מילך ווי א בן שנה (דהיינו א קינד פון איין יאר) האבן זיי זיך גישטויסן אז דאס איז בוודאי דאס קינד זייערס. האבן זיי גיבעטן אז זיי זאלן זיך זעהן מיט אים. איז מען גינאנגען מעלדיווען זענען זיי אריין גינאנגען צו אים האבן זיי זיך דערקענט איינס דאס אנדערע ווארין ער האט זיי אויך דערקענט האטשע ער איז זיך גיווען א קליין קינד דעמולט אז ער איז אוועק גיחאפט גיווארן. לושמיר ווייל ער איז גיווען א גרייטער חכם ווי ער איז גיבוירן גיווארן. ווארן ער איז זיך גיבוירן גיווארן מיט גרייטער חכמה כנ"ל. איבער דעם האט ער זיי דערקענט. און זי האבן אים בוודאי דערקענט. אז בוודאי דארט גיווען זייער איין גרויסע שמחה. לושמיר זיי האבן נאך גוויינט וואס זיי ווייסן ניט פון דעם מלך מיט דער מלכה. און זיי האבן אים גיפרענט ווי קומסטו אהער האט ער זיי דערציילט אז דעמולט אז דער רוח סערה האט אים אוועק גיחאפט האט ער אים אוועק גיטראגן ווי הין ער האט אים גיטראגן איז ער דארט גיווען אויף דעם ארט. און ער האט זיך מחיה גיווען מיט וואס ער האט דארט גיפונען. ביז ער איז גיקומען צו דעם ים פון מילך. האט ער פארשטאנען אז דער ים איז בוודאי גיווארן פון זיין מוטערס מילך. ווארין די מילך האט זי בוודאי גישפייזט. און דערפון איז גיווארן דער ים. איז ער דארט גיזעסין אויף דעם ים פון מילך. און ער איז גיווארן גישפייזט פון דער מילך ביז די מדינה זענען גיקומען. און האבן אים אויף גינמען פאר איין מלך.

דערנאך זענען זיי ווייטער גינאנגען און זיי זענען גיקומען צו איין מדינה. און זיי האבן גיפרענט ווער איז ביי אייך דער מלך. האט מען זיי גינעפערט אז זיי האבן זיך אויס גיקליבן אז רציקה איז דער תכלית. האבן זיי זיך אויף גינמען פאר א מלך איין רוצה. דערנאך האבן זיי גיפונען איינע איז גיזעסין אין א ים פון בלוט. האבן זיי זי אויף גינמען פאר א מלך ווארין זיי האבן גיזעהן. אז זי איז בוודאי זייער א גרוסער רוצה ווארין זי זיצט זיך אין א ים פון בלוט. האבן זיי אויך גיבעטן אז זיי זאלן זיך מיט איר זעהן. זענען זיי גינאנגען און האבן גימעלדיוועט. זענען זיי צו איר אריין גינאנגען. און דאס איז גיווען די מלכה הנ"ל. וואס זי פלגט תמיד וויינען. און פון אירע טרערן איז גיווארן דעם ים פון בלוט כנ"ל. האבן זיי זיך איינס דאס אנדערע דערקענט. איז דארט בוודאי גיווען זייער א גרויסע שמחה לושמיר זיי האבן נאך גוויינט. וואס זיי וויבן נאך פון דעם מלך ניט.

זענען זיי ווייטער גינאנגען. און זיי זענען גיקומען צו איין מדינה. האבן זיי גיפרענט ווער איז אייער מלך האט מען זיי גינעפערט. אז זיי האבן זיך אויס גיקליבן פאר א מלך איין איש מכובד. (בלומר א מענטש וואס האט כבוד וכו' כנ"ל) ווארין

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן כה): "צריך כל אדם להוציא את עצמו מהמדה" מען דארף ארויסגיין פון דמינות, "ועלולות אל השכל", און צוקומען צו האבן שכל; מוהר"א ש"א איז מסביר וואס הייסט מען זאל ארויסגיין פון דמינות? כל זמן א מענטש טראכט נישט פונעם אייבערשטן, איז אלעס וואס ער טוט - איין שטיק דמיון! אפגערעדט ווען א מענטש איז געבעד אריין געפאלן אין די נישט גוטע פיתות, נאר אפילו א מענטש וואס קומט און גייט, ער זעט אויס צו זיין אן ערליכער איד, דאך ווילאנג ער לעבט נישט מיט'ן אייבערשטן, אז דער אייבערשטער איז מיט אים, ער קען דאנקען דעם אייבערשטן, ער קען איבערבעטן דעם אייבערשטן, ער קען וויינען צום אייבערשטן, און ער קען לאכן צום אייבערשטן, ער שפירט נאכנישט דעם קלארע לויטערע אמונה, איז אלעס איין גרויסער דמיון.

אפילו איינער וואס האט שוין זוכה געווען צו מקורב ווערן צום רבי'ן, ער איז שוין אינעם היכל הקודש, אפילו ער העלפט, ער בויפט, ער פארגרעסערט וכו', 'דו טראכסט פונעם אייבערשטן?' 'דו רעדסט צום אייבערשטן?' האסט זיך שוין היינט מתבודד געווען מיט'ן אייבערשטן? האסט שוין היינט געגעבן איין קרעכץ צום אייבערשטן? - דאס הייסט 'שכל', און אז נישט איז אלעס איין גרויסער 'דמיון'.

די וועלט טייטשט דאס אויס אנדערש, אז 'שכל' איז דער וואס קען געבן א בלינק מיט זיין אויג צו א חבר, אדער מאכן א ווערטל אויף איינעם, אנדעם וואס יענער זאל באמערקן, 'מיר זענען געריבענע קלוגע מענטשן, און יענער איז געבעד דער תם, אן אינטערעסאנטער מענטש...' איינער וואס גייט מיט לאנגע פיאות איז אן אינטערעסאנטער מענטש ווייל ער גייט נישט אזוי ווי דיין וועג; מוהר"א ש"א איז דאס מסביר אנדערש, אויב רעדסטו צום אייבערשטן האסטו 'שכל און חכמה', און אויב טראכסטו נאר פון זיך, "איך וועל האבן", "איך וועל זיין מעכטיג", "עדער וועט וויסן פון מיר", ביסטו טיף אין 'דמינות'. יענער וואס זעט אויס אנדערש פון דיר, ער גייט מיט לענגערע פיאות איז נישט מאדנע, ער איז א נאטורליכער מענטש, א גראדער מענטש, אזוי ווי דער פסוק זאגט (קהלת ז, כט): "עשה האלקים את האדם ישר", דער אייבערשטער האט באשאפן א מענטש גראד, ער דינט דעם אייבערשטן לויט זיין וועג, אפער זענען מיר אינטערעסאנט? אן אינטערעסאנטער מענטש איז איינער וואס מאכט אנוועק א צווייטן, איינער וואס בלינקט זיך צו א חבר און מאכט חזק פון אנדערע.

און היינט האט דער בעל תפלה בוודאי כח גיהאט צו זיי צו גיין און זיי אומקערן צום רעכטיגן וועג. ווארן ער האט גינעמען כח און רשות פון די מלכים פון די אלע מדינות, ווארן דא זענען זיך געווען אלע מלכים זייערע כנ"ל (ווארן דער מלך מיט די לייט וואס זיי זענען זיך צום אויף ניקומען זיי אלע זענען זיך מלכים פון די אלע מדינות פון די כתות הנ"ל) איז דער בעל תפלה גינאנגען מיט זייער כח ער זאל זיי רייניקן און זאל זיי מחזיר בתשובה זיין.

האט דער גבור גישמוסט מיט דעם מלך. מכה דער מדינה וואס זיי זענען אזוי אריין גיפאלן אין דער עבודה ורה פון געלט. האט דער גבור גיזאנט צום מלך איך האב פון אייך גיהערט. אז דארך דעם וועג וואס איך האב צו דער שווער. דארך דעם קאן מען ארויס נעמען דעם וואס ער איז אריין גיפאלן אין דער תאוה פון געלט.

דער וועג פונעם שווערד איז, אז עס הייבט אן איבער גיין אויפ'ן מענטש צרות און יסורים, וועקט זיך דער מענטש אויף און געבט א טראכט: 'וואו בין איך אויף דער וועלט', און דאס שלעפט אים ארויס פון די תאוה פון געלט.

האט אים דער מלך גיענפערט יא סע איז אוי. האט דער מלך גיזאנט דעם גבור. (די זאך ווי אזוי מע קאן דורך דעם וועג זיי ארויס נעמען פון דער תאוה פון געלט) באשר אין דעם וועג ווי ער גייט צו דער שווער. איז פארהאנדין א וועג אין דער זייט. קומט מען מיט דעם וועג צו איין פייערדיקן בארג. און אויף דעם בארג ליגט א לייב. און דער לייב אז ער באדארף עסין גייט ער און פאלט אויף די טשערדעם און נעמט זיך שאף און בחמות און עסט זיי אויף. און די פאסטיכים וויסן דערפון. און זיי היטן זייער די שאף פאר אים. לושמיר דער לייב קוקט גאר דרויף ניט. נאר אז ער וויל עסין פאלט ער אויף די טשערידעם. און די פאסטיכים קלאפן און שלגן און שטורמן אויף אים. לושמיר דער לייב הערט דאס גאר ניט. נאר ער נעמט זיך שאף און בחמות. און ברומט און עסט זיי. און דעם בארג פון פייער זעהט מען נאר ניט (כלומר סע איז דארט פארהאנדין א בארג פון פייער. נאר

און ווידער פון דער זייט איז נאך פארהאנדין א וועג. קומט מען מיט דעם וועג צו אין ארט וואס סע הייסט קעך. און דארט אין דער קעך איז פארהאנדין אלירליי מאכלים. און אין דער קעך איז קיין שום פייער ניט פארהאנדין. נאר די מאכלים ווערן גיקאכט דארך דעם בארג פון פייער הנ"ל און דער בארג פון פייער איז פון דארט זייער ווייט. נאר סע גייען שטעטשקיס און אזוי ווי רינוויס פון דעם בארג פון פייער צו דער קעך. און דארך דעם ווערן גיקאכט אלע מאכלים הנ"ל און די קעך זעהט מען אויך נאר ניט ארויס.

מען זעט נישט דעם קאך

מוהר"א ש"א איז מסביר אז דאס גייט ארויף אויפ'ן צדיק אמת, ער איז דער קאך וואס פון דארט גייען ארויס אלע גוטע עסן פאר די גאנצע וועלט, דעם צדיקים פייער פלאמט אויף די גאנצע וועלט, דעם צדיקים התחזקות איז מחזק די גאנצע וועלט, אבער דעם 'קאך' און 'פייער' קען מען נישט זען, ווען מען קומט צום צדיק קען מען גארנישט אָנזען אויף אים פון אינדרויסן אז דאס איז א צדיק וואס איז מחזק די גאנצע וועלט.

מוהר"א ש"א זכותו גן עלינו בחיים חיותו איז געווען זייער באהאלטן, ער איז געזינן ביי זיך אין א בעיסמענט אין בארא פארק, אזוי ווי א מענטש וואס זיצט אין א הייל, די טיר איז געווען אפן אבער קיינער איז נישט געקומען אהין, ער האט געשריבן טויזנטער טויזנטער בריוון פאר בחורים און אינגעלייט פון אלע קהלות און קרייזן, מענטשן זענען דורך אים צוריק געקומען צום אייבערשטן און אפגעלאזט זייערע נארישקייטן, זענען געווען מענטשן וואס האבן געשריבן פאר מוהר"א ש"א אז זיי ווילן קומען קיין בארא פארק זיין מיט מוהר"א ש"א פון דער גאנט, האט מוהר"א ש"א צוריק געשריבן פאר זיי: "קום נישט אהער, בלייב מיט די ספרים און דיבורים, אז די וועסט קומען קען זיין די וועסט האבן חלישת הדעת", ווייל ווען מען קוקט אריין אין 'אשר בנחלי' זעט מען אז דער מחבר איז א ברענדעדיגע צדיק, א שטיק פייער, למעשה אז מען איז געקומען צו מוהר"א ש"א האט מען אויבנאויף גארנישט געזען פון אינדרויסן, (אינעווייניג איז געווען גאר אסאך צו זען, אבער סתם פון קוקן האט מען גארנישט געזען), אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן קסז): מענטשן זענען זיך טועה און זיי מיינען אז מען דארף דערקענען א צדיק פון אינדרויסן - פון זיין אנטון, פון זיין פנים וכו', אבער עס איז נישט אזוי, דער צדיק זעט אויס פון אינדרויסן פונקט ווי א צווייטער, נאר דער חילוק איז, אז זיין פגמיות איז גאר אן אנדערע עגון. דערפאר פלעגט מוהר"א ש"א שרייבן: "זיי זיך ווייטער מחיה מיט די ספרים, קונטרסים, און דיבורים, עס פעלט נישט אויס צו קומען", מוהר"א ש"א איז געווען דער קאך וואס האט מחזק געווען די גאנצע וועלט, אבער דער קאך זעלבסט האט מען נישט אָנגעזען גלייך.

זאגט יעצט דער רבי, אויב אזוי ווי אזוי קען מען וויסן וואו דער קאך איז, ווער עס איז דער צדיק?

נאר סע איז פארהאנדין א סימן. סע שטייען דארטן פיגיל אויף דער קעך. און דארך דעם ווייסט מען אז דארט איז די קעך און די פיגיל פאכין מיט די פליגיל.

אז מען זעט ארום דעם פלאך פיגילעך וואס שאקלען מיט די פליגלען, דאס זענען אלע הענט וואס שאקלען דעם תנועה: "מען האט נישט געהאלטן פון דעם", "מען האט נישט געהאלטן פון דעם", איז דאס א סימן אז דא איז דער קאך וואס שטעלט צו די אלע גוטע מאכלים פאר די וועלט, דאס ווייזט אז עס איז דא באהאלטן א פייער, א הייליגקייט.

און דארך דעם צינדן זיי אן דאס פייער און פארלעשן דאס פייער. דהיינו דארך דעם וואס די פיגיל פאכין דורך דעם בלאזן זי אויף און צונדן אן דאס פייער. און ווידער טאקע דארך זייער פאכין פארלעשן זיי דאס פייער אז דאס פייער זאל ניט פלאמען צו שטארק מער אידער מע באדארף. און זיי בלאזן אויף דאס פייער ווערליג מע באדארף צו די מאכלים דהיינו צו דעם מאכל באדארף מען אזוי א פייער. און צו איין אנדער מאכל באדארף מען איין אנדער פייער. אלץ ווערליג דעם מאכל אזוי בלאזן די פיגיל אויף דאס פייער. (דאס דערציילט אלץ דער מלך דעם גבור).

זיי צינדן אן דעם פייער

די פיגיל וואס שאקלען מיט די פליגלען טוען צוויי זאכן, זיי צינדן אן דעם פייער עס זאל ברענען שטערקער און שטערקער, און זיי לעשן אויס

דעם פייער; דאס זענען צוויי סארט מענטשן, עס איז דא מענטשן וואס ווען זיי זענען אז מען רעדט זיי אפ פון רבי'ן, מען מאכט אנוועק דעם רבי'ן, צינדט דאס אן ביי זיי דער פייער פון זיין מקורב צום רבי'ן נאך שטערקער און שטערקער, און געוויסע מענטשן ווערן דורך דעם גתרחק פון רבי'ן.

מוהרא"ש פלעגט זאגן אז ער האט מקובל אז יעדע גוטע זאך דארף אַנקומען שווער, און אויב א מענטש זעט א גוטע זאך קומט אים יא אן גרינג, דארף ער בודק זיין וואס דא גייט פאר, ווייל א גוטע זאך קומט נישט אן גרינגערהייט.

ראש השנה קיין אומאן

מען זעט אז דאס פארן קיין אומאן אויף ראש השנה צום רבי'ן קומט פאר יעדן אן זייער שווער, עס איז נישט דא אזא זאך עס זאל אַנקומען גרינג. א אינגערמאן האט מיר געפרעגט אזא שאלה, ער האט לעצטנס געהערט דעם שיה"ק וואס מוהרא"ש האט געזאגט (עין פעולת הצדיק, סימן תתמ"ה) אז אנשי שלומינו פירן זיך שמחת תורה ווען מען טאנצט מיט די ספר תורה אין האנט, צו שווערן אז גלייך ווען מען וועט אנוועק גיין פון די וועלט, זאל מען גיין צום הייליגן רבי'ן - רבינו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו - פאר א תיקון, האט ער לעצטנס געוואלט מאכן דעם שבועה מיט דעם ספר תורה אין די האנט, אבער אזוי ווי זיין גאנצע קאפ און מוח טראכט יעצט נאר פון אומאן, ער וויל זייער קומען ראש השנה קיין אומאן און זיין ווייב לאזט אים נישט, איז בטעות ארויס געקומען פון זיין מויל די ווערטער: "איך שווער אז איך גיי דאס יאר פארן קיין אומאן אויף ראש השנה", פּרעגט ער מיר: "געוואלד! וואס טו איך דא? איך האב געשווארן א שבועה דאורייתא בנקיטת חפץ צו קומען קיין אומאן", האב איך אים געזאגט אז עס איז א נדר בטעות, עס איז נישט געווען פיו ולבו שוין, הייסט דאס נישט קיין שבועה.

אגב האט דער ראש ישיבה שליט"א נאכגעזאגט פון מוהרא"ש, אז פרויען וואס האלטן דאך נישט קיין ספרי תורה, זאלן מאכן דעם שבועה שמחת תורה ביי די 'מוזה', מען לייגט ארויף די האנט אויף די מוזה און מען זאגט אז גלייך ווען מען וועט אנוועק גיין פון די וועלט, זאל מען גיין צום הייליגן רבי'ן - רבינו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו - פאר א תיקון.

זעט מען ווי אינגעלייט גייען אריבער אזעלכע שוועריקייטן, מניעות און עכובים צו קענען קומען קיין אומאן, זיי ווילן אזוי שטארק קומען, און די ווייב זאגט "דו פארסט נישט קיין אומאן!" וואס קענען זיי טון, מען קען דאך נישט צעברעכן א שטוב צוליב דעם; ביי זיי איז דאס דער מניעה, און ביי אנדערע איז די מניעה 'דער מענטש אליינס', ער וויל נישט גיין, ווייל עס איז א שווערע וועג, אָדער ווייל ער טראכט 'פארנוואס פעלט אויס צו פארן'. א טאטע האט מיר געבעטן: "איך וויל מיין בחור זאל פארן קיין אומאן און ער וויל נישט, איך צאל אויס דעם טיקעט פארן ראש ישיבה און שלעפ מיין זון קיין אומאן!" זייער עלטערן לאזן אים שוין פארן קיין אומאן, זיין מנהל, משגיח און עלטערן אלע שטיפן אים צו פארן, די מניעה איז אז ער אליינס וויל נישט גיין, וויבאלד דאס איז אזא גרויסע און וויכטיגע זאך מוז דאס אַנקומען שווער.

משניות און תהלים

מען זעט אז לערנען משניות קומט אן שווער, יעדעס מאל מען וויל צעפענען א משניות הייבט מען אן טראכטן: 'יא', 'גין', 'איך וועל באלד לערנען'; זאגן תהלים קומט אויך אן שווער, ווייל דאס איז א גוטע זאך, בפרט יעצט אין חודש זאגט שוין דער הייליגער רבי (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ע) אז מען זעט אין די טעג פון אלול און עשרת ימי תשובה זענען אלע עוסק אין זאגן תהלים, ווייל דאס איז מסוגל צו תשובה; לאמיר האלטן א קליינעם תהלים אין טאש און יעדע איבריגע צייט זאגן אפאר קאפיטלעך תהלים.

שלום בית

שלום בית איז א גרויסע יסוד אין קדושה, דערפאר איז די שווערסטע זאך צו האבן שלום בית, אויב איינער קען זיך בארומען: "איך האב שלום בית", מיינט דאס אז איינער איז ערליך, אָדער איז דער מאן אן ערליכער

איד, אָדער די ווייב אן ערליכע פרוי, אָדער זענען ביידע צוזאמען ערליך, ווייל עס קען נישט זיין א קאפל זאל האבן שלום בית, זיך ליב האבן, זיך פארשטיין, און הנאה האבן, נאר אויב איינער איז ערליך, איינער שלינגט, איינער איז מותר, איינער בייגט איין דעם קאפ, איינער האט אפגעמאכט: 'איך וויל גארנישט, נאר האלטן מיין שטוב, און איך גיי האלטן מיין שטוב פאר יעדע פריי'.

דער הייליגער באשעפער זאגט אונז: אפילו זי קען נישט קאכן, זי קען נישט מאכן קיין בעט, זי טוט גארנישט, זי זיצט אויפן קאוויש א גאנצן טאג מיט'ן טעלעפאן, זי שאפט אויף מיר, זי בעט מיר געלט, געלט, געלט, - זיי מסכים אויף אלעס, זי דארף נישט קאכן, זי דארף נישט קענען מאכן א בעט; זיך אויף גוטס אין איר, קוק אויף איר גוטס, רעד מיט איר, שמעס מיט איר, געב איר גוטע ווערטער, וועט זיך אלעס טוישן צום גוטן. האלטן א שטוב אז די קינדער זאלן האבן א טאטע און א מאמע איז טאקע זייער שווער, אבער דאס איז 'קדושה', דאס איז 'אייבערשטער'.

ענדערש שיש אויס דייע קינדער...

דער ראש ישיבה שליט"א האט דערציילט: איך בין געזיצן שעות מיט א אינגערמאן וואס האט זיך געוואלט גט'ן, איך האב זיך געבעטן ביי אים: "גט זיך נישט; דו לייגסט צוגרינד דייע קינדער, ענדערש נעם א גאן, שיש אויס דייע קינדער, דערנאך גט זיך..." ער האט מיר נישט געפאלגט, ער האט גע'טענה'ט: "איך בין נישט מחויב צו ליידן צוליב מיינע קינדער", ער האט זיך גע'טענה'ט, למעשה האט ער געטראפן א שידוך, שפעטער נאך א קורצע צייט קומט ער מיר זאגן בסוד סודות: "פארנוואס האב איך נישט געפאלגט דעם ראש ישיבה? איך האב נישט קיין געפיל צו מיין נייע ווייב, איך מוז שמייכלען כדי מען זאל מיינען אז איך בין מסודר, אבער איך וויל צוריק מיין ערשטע ווייב מיט די קינדער", יעצט טאר מען שוין נישט, די הלכה איז אז נאכן חתונה האבן מיט א צווייטע ווייב טאר מען נישט צוריק גיין צו די ערשטע, עס איז א לאו.

די לינקע וועלט

ליידער ווערט די וועלט זייער לינק, מיט אביסל שכל זעט מען אז צפעס גייט דא זיין, עס קומט נישט קיין דריטע וועלט מלחמה מיט ביקסן און טאנקען, נאר אזוי ווי רבי נחמן האט געזאגט אז פאר משיח וועט קומען, וועט זיין א מלחמה ביי יעדן מענטש אין מוח, מען וועט זיין אַנגעטון מיט די שטריימל, מיט די בעקטישע, מיט די ווייסע זאקן, און מען וועט האבן נסיונות אין די אַמונה. דאס זעט מען שוין ליידער ביים טיר, די דעות פון די לינקע וועלט כאפן זיך אריין צווישן אידישע קינדער, אַנשטאט מען זאל לעבן אזוי ווי דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט, ווען צוויי מענטשן האבן חתונה, זאל איינער ארויסגיין פון זיין וועג פארן צווייטן, איך בין גרייט צו העלפן מיין ווייב און מיין גרייט מיר צו העלפן, איך געב אוועק מיין שלאף פאר איר און זי געבט אנוועק איר שלאף פאר מיר, אזוי האט דער אייבערשטער באשאפן די וועלט, דאס איז די וועג פון לעבן מאן און ווייב, און דאס איז די וועג פון הנאה האבן אינאיינעם, כאפן זיך אריין די לינקע דעות, מען זאל קוקן אויף זיך, אויף די אייגענע הנאות, "איך בין נישט מחויב צו ליידן פאר מיין ווייב", און זי זאגט: "איך בין נישט מחויב צו ליידן פאר מיין מאן". דער אייבערשטער זאל אפהיטן, אז א פרוי קומט אן צו א טערעפיסט, זאגט מען איר: "לאז אפ דיין מאן, נעם דיין צייט וכו'", און פארן מאן זאגט מען: "לאז איר אפ", פאר די פרויען זאגט מען אז די מענער זענען נישט קיין נאָרמאלע מענטשן, און פאר די מענער זאגט מען אז די פרויען זענען נישט נאָרמאל, זיי האבן א וועג ווי אזוי זיי האקן דאס אריין אין קאפ, און די וועלט גייט הרוב, נאר ווער עס האלט זיך ביים צדיק, ביים הייליגן רבי'ן, וועט בלייבן מיט ערליכע דורות, ווייל דער רבי לערנט אויס די וועג פון לעבן ווי אזוי דער אייבערשטער זאגט, מען זאל זיך העלפן איינער דעם צווייטן, יעדער גייט ארויס פון זיין וועג פארן צווייטן.

דער ראש ישיבה שליט"א האט באמערקט: ווען איך רעד קעגן טערעפיסטן, רעד איך בכלליות, על פי רוב זענען זיי לינק, עס איז זייער שווער צו טרעפן א רעכטער טערעפיסט וואס לערנט אויס צו לעבן לויט די וועג פון די תורה, אבער אויב טרעפט מען אן ערליכער טערעפיסט

מחזק זיין צו קומען צו די פרויען צאמקום

פאר די פרויען געב איך באזונדערע שמועסן איין מאל א וואך, עס איז וויכטיג אז דער מאן זאל מחזק זיין זיין ווייב צו קומען צו די פרויען צאמקום, זי זאל זיך קענען אביסל אנפילן מיט פרישע כחות. רוב פרויען זענען ביינאכט אויסגעמוטשעט און זיי קענען נישט טראכטן פון ארויסגיין צו א שיעור, מען וועט ענדערש פלייבן אינדערהיים און גיין שלאפן, דאך מען איר מפתה זיין און מפיס זיין, איר זאגן: "עס איז גוט דו זאלסט גיין צום שיעור, דו וועסט דארט טרעפן חבר'טעס וכו'", און מען קומט אהיים פול מיט כח, פול מיט בעטער, פול מיט ענערגיע, פול מיט שמחה.

דו דארפסט תשובה טון

מיר זענען יעצט אריין אין חודש אלול, דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ו, חלק ב', סימן פו), ווען א מענטש זינדעט אין פגם הברית, ער קוקט צעבירות רחמנא לצלן, פארלירט ער זיין שידוך, און אפילו איינער וואס האט שוין זיין שידוך, ער האט שוין חתונה געהאט, וועט זיך זיין ווייב קריגן מיט אים וכו', חודש אלול קען מען פאררעכטן וואס מען האט פגם געווען בפגם הברית, דעמאלט איז מען זוכה צו טרעפן דעם שידוך און אז זי זאל זיך נישט קריגן מיט'ן מאן.

א אינגערמאן קומט אהיים נאך א טאג ארבעט און די ווייב בלאזט וכו', זאגט דער רבי: דאס האט גארנישט צוטון מיט איר, דו דארפסט תשובה טון; דו האסט זיך נישט געהיטן דינגע אויגן, אדער האסטו אן אלטע פגם וואס עס איז דיר ארויס פון קאפ און דו האסט נאכנישט תשובה געטון דערויף, טו תשובה, זאג פאר'ן אייבערשטן: "איך האב חרטה אויף מייןע זינד, איך דארף גארנישט, איך גיי נישט צעברעכן מיין שטוב, איך גיי האלטן מיין שטוב, איך גיי רעדן שיין אינדערהיים".

עס איז פחד פחדים אז אינגעלייט קענען ארומגיין מיט די שטריימל, מיט די ווייסע זאקן, מיט די ווייסע וועסטל און טראכטן מחשבות פון גיאוף: 'דאס וואלט געווען פאר מיר א בעסערע שידוך', דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ו חלק א, סימן רמב), אז גיאוף איז 'טמאת מת', אז דער אייבערשטער האט געהאלפן דו האסט חתונה געהאט גיי אהיים לעב מיט זיין ווייב, רעד צו איר שיין.

דו האסט פוטער אויפ'ן קאפ...

דער ראש ישיבה שליט"א האט דערציילט: די וואך האב איך געזאגט פאר אינגערמאן: "זאלסט וויסן אויב דו וועסט נישט רעדן שיין צו דיין ווייב וועט זי דיר איבער לאזן, רעד שיין צו איר!" זאגט מיר דער אינגערמאן דערשראקענערהייט: "ששש, צוויי בחורים הערן וואס דער ראש ישיבה רעדט צו מיר", האב איך אים געזאגט: "וואס הערט מען? באלד וועט מען עס זען..." וואס איז דער פראבלעם אז אנדערע הערן עס, באלד וועל איך עס זיי אויך זאגן, אז דו האסט מורא, איז א סימן אז דו האסט פוטער אויפ'ן קאפ, דערפאר מיינסטו אז יעדער וועט געוואויר ווערן...

מוהרא"ש זכרוננו לברכה פלעגט רעדן ביי די שיעורים פון פארשידענע ענגינים, נאך יעדע שיעור פלעגט א צווייטער אנוועק גיין און מער נישט צוריק געקומען, עס האט זיך געדאכט אז מוהרא"ש רעדט פון אים ברבים און מוהרא"ש מיינט אים צו פארשעמען, וויבאלד דער מענטש איז געווען געשלאגן אין אט די זאך פון וואס מוהרא"ש האט גערעדט.

חלישת הדעת האט מיט'ן מענטש אליינס

איך האב אויך געהאט אמאל אזא מעשה; עס איז געווען איינער וואס פלעגט זוכן וואו ער קען מאכן מחלקת און אנוועק נעמען מענטשן פון מוהרא"ש השם ישמרינו; האט מיר איינער דערציילט אז יענער האט אים געזאגט: "איך האב שוין מצליח געווען אנוועק צו נעמען יעדן פון מוהרא"ש, אפילו די נאנטסטע מענטשן, אויסער אים [דער ראש ישיבה]". האב איך געוואוסט אז איך דארף זיך זייער אכטונג געבן פון יענעם, איך האב געהאט אסאך מעשיות מיט יענעם, איינמאל איז אים

בייגעפאלן גאר א גוטע פלאן ווי אזוי מיר מסדר זיין וכו', ער האט אריין געלייגט אין א צייטונג וואס איז פול מיט לשון הרע און רכילות וכו', און מיט געלט קען מען דארט אריין לייגן וועלכע נייעס מען וויל אפילו ליגנט און הוצאת שם רע וכו', "אז מוהרא"ש האט געהאלטן א דרשה אז איך זאל איבער נעמען", דאס איז אריין אין דעם צייטונג, יעדער האט עס געברענגט פאר מוהרא"ש ליל שיש פאר'ן שיעור און געוויזן: "קוק וואס ער [דער ראש ישיבה] שרייבט אין די צייטונגען אז ער גייט איבער נעמען", איך האב געהאט א גס אז א אינגערמאן האט מיר גערופן אינמיטן טאג דערציילן איבער דעם נייעס אינעם צייטונג, איך האב פארשטאנען אז עפעס ווארעט אויף מיר פון מוהרא"ש, איך בין ארויס שפאצירן און געוויינט צום אייבערשטן ווייל איך האב געוואוסט אז מוהרא"ש וועט רעדן ביים שיעור וועגן דעם, וכך הוה, ווען מוהרא"ש איז אריין געקומען אין בית המדרש צום שיעור האב איך שוין געזען וואס גייט קומען, און מוהרא"ש האט גערעדט זייער שארף ביים שיעור: "קומט א אינגערמאן א מחוצף און טראכט ווען ער וועט שוין קענען איבער נעמען זיין רבי וכו'", איך האב א גאנצן צייט געבעטן דעם אייבערשטן: "דבוננו של עולם איך גיי נישט אנוועק פון מוהרא"ש, זאל זיין וואס עס זאל נאר זיין".

מוהרא"ש האט מיר געהאט גערופן יענעם אינדערפרי - איידער מען האט אים דערציילט איבער דעם נייעס פונעם צייטונג - אז איך זאל איך ברענגען פופצן טויזנט דאלער (פאר יענעם באנדיט וואס האט אריין געלייגט דעם נייעס אין די צייטונג...) איך האב שגעל געשאפן דאס גאנצע געלט, און נאכ'ן שיעור בין איך אריין צו מוהרא"ש איבערגעבן דאס געלט, איך קום אריין און מוהרא"ש ווייזט מיר דעם צעטל, און פרעגט מיר: "וואס שטייט דא? אז דו וועסט איבערנעמען?" איך האב געענטפערט פאר מוהרא"ש אז איך האב דאס נישט אריין געלייגט, דאס האט דער צייטונג שרייבער געשריבן. סתם אזוי פלעגט מוהרא"ש רעדן צו מיר, דעמאלט האט מוהרא"ש מער גארנישט גערעדט צו מיר.

ווען איך בין צוריק אהיים געפארן קיין וויליאמסבורג בין איך געגאנגען צום וואסער זיך אביסל מתבודד זיין, האב איך אריין גערופן 'קול ברסלב' און אויסגעקליבן צו הערן א שיעור פון מוהרא"ש פון דעם פרשה, פון די תשל' יארן, הער איך ווי מוהרא"ש זאגט ממש די זעלבע שארפע דרשה, און איך בין נאכנישט געווען געבוירן... האב איך זיך בארואיגט און געזען אז מוהרא"ש געבט די זעלבע שיעור אלע יארן און די חלישת הדעת האט מיט'ן מענטש אליינס.

[איך האב א גרויסע הכרת הטוב פאר רבי יצחק שליט"א, ווייל ער איז אריין צו מוהרא"ש און דערציילט דעם אמת אז איינער האט עס אונטערגעשטעלט און עס איז הוילע ליגנט, אזוי אז ברוך השם דעם קומענדיגן וואך האט שוין מוהרא"ש געשמייכלט צו מיר].

איך דערציילט דעם סיפור ארויסצוברענגן וואס יענער אינגערמאן האט מיר געבעטן איך זאל נישט רעדן צו אים וועגן רעדן שיין צו זיין ווייב "ווייל מען הערט", וואס הערט מען? וואס האסטו מורא? דאס זאג איך דאך פאר יעדן איינעם נישט נאר פאר דיר!

צו לייגן שבת מער ליבשאפט

אפילו דו וואלסט טאקע גערעדט שיין צו דיין ווייב וואלט איך דיר דאס אויך געדארפט זאגן, ווייל דער וואס רעדט שיין דארף אויך הערן ער זאל רעדן שיין, אזוי ווי דער הייליגער תנא רבי שמעון בר יוחאי זאגט (תיקוני זוהר, דף טז ב) אז שבת דארף מען יעדע זאך מאכן טאפלס, א גאנצע וואך צינדט מען איין ליכט, אויף שבת זאל מען אנצינדן צוויי ליכט, א גאנצע וואך האט מען איין ברויט, שבת האט מען לחם משנה, אויב איז מען א גאנצע וואך טרויעריג, דארף מען שבת זיין פרייליך, און אויב מען האט זיך געקריגט דורכ'ן וואך מיט א צווייטן אדער מיט די ווייב, דארף מען זיך שבת איבערבעטן און לעבן בשלום, פירט דער זוהר אויס: און אויב א מענטש איז שוין בשלום א גאנצע וואך מיט זיין ווייב, ער רעדט שוין א גאנצע וואך שיין צו זיין ווייב, דארף ער שבת צו לייגן מער ליבשאפט, רעדן שיינע ווערטער און זיך ליב האבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רב'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.